

Че на старостъ, дѣца
Мжчно се добива;
Това що вѣвъ младостъ
Безъ врѣме загива.

Че на младостъ, дѣца
Всичко се намира,
Това що за старостъ
Трѣбва да се сбира.

Тотю

ХИТЪРЪ ПЕТЪРЪ.

(Народна приказка).

Единъ челоуѣкъ заминавалъ покрай едно село. На край селото има кладенецъ.

Една жена отъ селото си наливала вода отъ кладенеца.

Пѣтникътъ се спрѣлъ и поискалъ отъ жената вода да пие. Жената му подала стомната и, като се напилъ пѣтникътъ съ студена водица, жената го попитала:

— Чичо, отъ гдѣ идешъ?

— Отъ онзи свѣтъ, отговорилъ пѣтникътъ.

— Ти наистина ли говоришъ? попитала зачудено жената.

— Наистина зеръ! Азъ съмъ дошелъ отъ онзи свѣтъ да заобиколя този свѣтъ и пакъ си отивамъ, като носѣ много здравье на умрѣлитѣ — отговорилъ пѣтникътъ.

— Ами азъ имамъ на онзи свѣтъ единъ синъ, Иванчо. Нали го познавашъ и виждалъ ли си го тамъ?

— Виждамъ го, виждамъ, отговорилъ пѣтника, и го познавамъ много добрѣ. Но той е много сиромашъ.